

**UCHWAŁA Nr XV/122/2015
Rady Gminy Zarszyn
z dnia 30 grudnia 2015 r.**

w sprawie uchwalenia Gminnego Programu Przeciwdziałania Narkomanii na terenie Gminy Zarszyn w 2016 r.

Na podstawie art. 18 ust 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2015 r. poz. 1515) – oraz art. 10 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. z 2012 r. poz. 124 z późn. zm.), **Rada Gminy Zarszyn**

uchwala, co następuje:

§ 1

Uchwala się Gminny Program Przeciwdziałania Narkomanii na terenie Gminy Zarszyn w roku 2016 – w brzmieniu załącznika do niniejszej uchwały.

§ 2

Wykonanie uchwały powierza się Wójtowi Gminy.

§ 3

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia z mocą obowiązującą od 1 stycznia 2016 r.

PRZEWODNICZĄCY
Rady Gminy Zarszyn
M. Jankowski
mgr o. s. Andrzej Konieczny

RADA GMINY
38-530 ZARSZYN
woj. podkarpackie

Załącznik
do Uchwały Nr XV/122/2015
Rady Gminy Zarszyn
z dnia 30 grudnia 2015

GMINNY PROGRAM
PRZECIWDZIAŁANIA NARKOMANII
W GMINIE ZARSZYN NA ROK 2016

WPROWADZENIE

Przeciwdziałanie i zwalczanie narkomanii jest zadaniem własnym gminy, którego realizacja wynika z ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2015 r. poz. 1515.) oraz ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. z 2012 r, poz. 124 z późn. zm.).

W myśl powyższej ustawy przeciwdziałanie narkomanii realizuje się przez odpowiednie kształtowanie polityki społecznej, gospodarczej, oświatowo – wychowawczej i zdrowotnej, a w szczególności przez:

- a) działalność wychowawczą, edukacyjną, informacyjną i zapobiegawczą,
- b) leczenie, rehabilitację i reintegrację osób uzależnionych,
- c) ograniczanie szkód zdrowotnych i społecznych.

Ustawa o przeciwdziałaniu narkomanii formułując zasady, tryb postępowania w zakresie przeciwdziałania narkomanii określiła zadania jednostek samorządu terytorialnego w ww. obszarze. Zgodnie z art. 10 ustawy przeciwdziałanie narkomanii należy do zadań własnych gminy obejmujących:

1. zwiększenie dostępności pomocy terapeutycznej i rehabilitacyjnej dla osób uzależnionych i osób zagrożonych uzależnieniem,
2. udzielenie rodzinom, w których występują problemy narkomanii pomocy psychospołecznej i prawnej,
3. prowadzenie profilaktycznej działalności informacyjnej, edukacyjnej oraz szkoleniowej w zakresie rozwiązywania problemów narkomanii, w szczególności dla dzieci i młodzieży, w tym prowadzenie zajęć sportowo-rekreacyjnych dla uczniów, a także działań na rzecz dożywiania dzieci uczestniczących w programach opiekuńczo – wychowawczych i socjoterapeutycznych,
4. wspomaganie działań instytucji, organizacji pozarządowych i osób fizycznych służących rozwiązywaniu problemów narkomanii,
5. pomoc społeczną osobom uzależnionym i rodzinom osób uzależnionych dotkniętych ubóstwem i wykluczeniem społecznym i integrowanie ze środowiskiem lokalnym tych osób z wykorzystaniem pracy socjalnej i kontraktu socjalnego.

I. OPIS PROBLEMU Z UŻYCIEM DANYCH EPIDEMIOLOGICZNYCH

Używanie substancji psychoaktywnych przez dzieci, młodzież i osoby dorosłe i psychospołeczne skutki skupione wokół tego problemu powoli wychodzą z wstydlivego ukrycia. Dzieje się tak nie tylko dlatego, że problem ten dotyczy coraz młodszych grup wiekowych, a mit narkomana, który wegetuje na marginesie życia społecznego blaknie, ale do tego obnażenia zjawiska przyczynia się w znacznym stopniu fakt, że używanie środków psychoaktywnych współgzystuje z zachowaniami niedostosowanymi, zagrażającymi zdrowiu i życiu, destrukcyjnymi i przestało dotyczyć środowisk głęboko patologicznych – zatacza coraz szersze kręgi, obejmując swym zasięgiem bliższe i dalsze środowisko osób używających i uzależnionych.

Badania porównawcze ESPAD z roku 2011 przeprowadzone przez Instytut Psychiatrii i Neurologii na próbie reprezentatywnej gimnazjalistów pokazują m.in.:

1. obniżenie wieku inicjacji narkotykowej,
2. miejsca szczególnej dostępności narkotyków: szkołę, dyskotekę, bar, ulicę,
3. szeroki wachlarz narastających problemów związanych z narkotykami – doświadczanych przez młodzież tj. problemy z rodzicami, przyjaciółmi, w szkole; kłopoty z policją; seks bez zabezpieczenia; kłótnie i sprzeczki; przepychanki i bójki; niechciane doświadczenia seksualne; interwencje lekarza bądź pogotowia ratunkowego,
4. jako środek inicjacyjny badania wskazują: marihuanę, haszysz, środki uspokajające i nasenne, amfetaminę, LSD, ecstasy,
5. dużą znajomość działania różnych środków przez badanych, bez świadomości skutków ich zażywania dla organizmu i funkcjonowania psychicznego i społecznego,
6. postawę akceptacji dla środków nielegalnych tj. marihuana, haszysz, amfetamina, ecstasy,
7. małą skuteczność przeprowadzanych programów profilaktycznych w szkołach i konieczność elastyczności, innowacyjności i dostosowania treści oddziaływań profilaktycznych do specyfiki środowisk lokalnych z uwzględnieniem wyników diagnozy problemowej zjawisk oraz trudności charakterystycznych dla okresów rozwojowych odbiorców programu (rekomendacje),
8. konieczność kształcenia i doskonalenia kadry i środowisk zainteresowanych podejmowaniem działań profilaktycznych w związku ze zmianami trendów i specyfiki problemu.

Zgodnie ze stanowiskiem Światowej Organizacji Zdrowia wszystkie substancje psychoaktywne, niezależnie od tego czy są legalne czy nie – są groźne dla zdrowia społecznego. Myślenie o problemie narkomanii wymaga szerszego oglądu i uwzględniania w planowaniu, realizowaniu i ewaluacji działań ukierunkowanych na przeciwdziałanie narkomanii oraz pomoc osobom uzależnionym i ich bliskim takich wskaźników, które są zgodne z rekomendacjami i wnioskami z badań, tj. :

1. rozmiar i zasięg problemu, specyfika zjawiska – diagnozowanie,
2. świadomość zagrożenia problemem w poszczególnych grupach społecznych,
3. problemy współwystępujące (tj. degradacja, izolacja, brak motywacji, przestępczość, współuzależnienie, przemoc, wypadanie z ról),
4. zasadność filozofii przeciwdziałania narkomanii a nie minimalizowania szkód,
5. efektywność profilaktyki środków inicjacyjnych i zastępczych – papierosów i alkoholu,
6. profesjonalizm i etykę osób zawodowo zajmujących się pomocą osobom zagrożonym, eksperymentującym i uzależnionym oraz ich rodzinom (uprawnienia, superwizja pracy socjoterapeutycznej i klinicznej, doskonalenie),
7. zaangażowanie środowiska w organizowane działania profilaktyczne – współpraca i spójność celów (rodzice, liderzy młodzieżowi, nauczyciele, wychowawcy, pracownicy socjalni, pracownicy służby zdrowia, pracownicy świetlic środowiskowych i instytucji kulturalnych, pracownicy poradni psychologiczno-pedagogicznych i punktów konsultacyjnych) oraz stworzenie im możliwości rozwoju,
8. ewaluacja i doskonalenie działań z zakresu przeciwdziałania narkomanii,
9. realne, zgodne ze zdiagnozowanymi potrzebami planowanie i poszerzanie oferty dla osób z problemu.
Efektywność profilaktyki narkomanii nigdy nie jest dziełem przypadku, chaotycznych działań jednostek. Stąd wskazaniem do realizacji planowanych działań jest ustanowienie koordynatora programów, który potrafiłby ogarnąć całość oddziaływań. Skuteczność podejmowanych działań, jeśli są planowe, celowe i rzetelnie przeprowadzone da się zmierzyć i przenieść na czytelny obraz:
10. stanu popytu odbiorców tych działań na substancje psychoaktywne,
11. zmianę bądź utrwalenie postaw wobec używania narkotyków,
12. poprawę funkcjonowania społecznego,
13. spadek przestępczości związanej z narkotykami,
14. oceny atrakcyjności i przydatności tworzonych miejsc sportu, rekreacji, oddziaływań kulturalnych promujących zdrowy, alternatywny do narkomanii styl życia i rozwój osobisty dzieci, młodzieży i osób dorosłych – poszerzanie oferty spędzania czasu wolnego w sposób bezpieczny i twórczy.

Na przeciwdziałanie narkomanii składa się szereg działań z zakresu:

1. szeroko rozumianego wspierania w rozwoju dzieci i młodzieży,

2. udostępniania osobom potrzebującym możliwości korzystania z konsultacji, pomocy psychologicznej, socjalnej, prawnej – dostosowanej do zdiagnozowanego problemu,
3. upowszechniania wiedzy i umiejętności w zakresie profilaktyki treściowo dopasowanych do grupy odbiorców,
4. koordynowanie działań profilaktycznych podejmowanych przez różne gremia społeczne,
5. promocji zdrowego stylu życia,
6. rozpoznania i opracowywania na bieżąco strategii rozwiązywania problemów społecznych i ekonomicznych środowiska lokalnego,
7. szkolenia i doskonalenia osób zajmujących się pomocą dzieciom, młodzieży, osobom dorosłym z problemu.

II. REALIZACJA WYTYCZNYCH ZAWARTYCH W USTAWIE O PRZECIWDZIAŁANIU NARKOMANII – GŁÓWNE CELE I ZADANIA PROGRAMU PRZECIWDZIAŁANIA NARKOMANII.

Profilaktyka i cele:

1. zmniejszenie ryzyka inicjacji narkotykowej,
2. promocja zdrowego stylu życia,
3. zmniejszenie ryzyka wystąpienia problemów związanych z używaniem substancji psychoaktywnych,
4. diagnoza i aktualizacja problemów związanych z zagrożeniem używania substancji psychoaktywnych, stanu zjawiska i jego specyfiki środowiskowej,
5. unowocześnienie programów profilaktycznych i dostosowanie ich do zdiagnozowanych potrzeb.

Źródła finansowania.

Gminny Program Przeciwdziałania Narkomanii finansowany jest z dochodów z uzyskanych opłat za wydane zezwolenia na sprzedaż napojów alkoholowych zgodnie z art. 18² ustawy wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi w kwocie 8 000, 00 zł.

Zadania gminy na rok 2016 określa poniższa tabela.

**GMINNY PROGRAM ZADAŃ Z ZAKRESU PRZECIWDZIAŁANIA NARKOMANII
W GMINIE ZARSZYN NA ROK 2016**

Lp.	Zadania gminy wynikające z art. 10.1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii obejmujące:	Sposób realizacji zadania	Miejsce realizacji zadania	Termin realizacji zadania	Realizator	Koszt zadania
I.	Zwiększenie dostępności pomocy terapeutycznej i rehabilitacyjnej dla osób uzależnionych i osób zagrożonym uzależnieniem	udzielanie informacji o miejscach i możliwościach leczenia, przekazywanie materiałów informacyjnych;	Urząd Gminy w Zarszynie	cały rok, w miarę potrzeb	koordynator ds. profilaktyki	----- zł

II.	<p>Prowadzenie profilaktycznej działalności informacyjnej, edukacyjnej oraz szkoleniowej w zakresie rozwiązywania problemów narkomanii, w szczególności zajęć dla dzieci i młodzieży w tym prowadzenie zajęć sportowo-rekreacyjnych dla uczniów, a także działań na rzecz dożywiania dzieci uczestniczących w programach opiekuńczych i socjoterapeutycznych</p>	<p>Zadanie pn.: „Zajęcia sportowe i rekreacyjne dla dzieci i młodzieży” oraz imprezy profilaktyczne, organizacja wolnego czasu dla dzieci i młodzieży w okresie ferii zimowych wakacji, promowanie zdrowego stylu życia, spotkania integracyjne.</p>	<p>drużyna harcerska przy Gimnazjum w Długiem drużyna harcerska przy Szkole Podstawowej w Jaćmierzu drużyna harcerska przy SP w Odrzechowej Szkoła Podstawowa w Nowosielcach Szkoła Podstawowa w Bażanówce Szkoła Podstawowa w Pielni Szkoła Podstawowa w Zarszynie Szkoła Podstawowa W Długiem Szkoła Podstawowa w Jaćmierzu Szkoła Podstawowa w Odrzechowej Gimnazjum w Zarszynie Gimnazjum w Długiem</p>	cały rok	dyrektorzy szkół opiekunowie drużyn	<p>300,00 zł 300,00 zł 300,00 zł 700,00 zł 700,00 zł 700,00 zł 700,00 zł 700,00 zł 700,00 zł 700,00 zł 750,00 zł 750,00 zł</p>

III.	Wspomaganie działań instytucji, organizacji pozarządowych i osób fizycznych służących rozwiązywaniu problemów narkomanii	realizowanie wspólnych projektów wspierających rozwój dzieci i młodzieży z instytucjami i organizacjami pozarządowymi oraz osobami fizycznymi tj. konkursy międzyszkolne warsztaty imprezy środowiskowe kampanie edukacyjne, teatry;		cały rok	koordynator ds. profilaktyki organizacje pozarządowe	700,00 zł
IV.	Pomoc osobom uzależnionym i rodzinom osób uzależnionych dotkniętych ubóstwem i wykluczeniem społecznym oraz integrowanie ze środowiskiem lokalnym tych osób z wykorzystaniem pracy socjalnej i kontraktu socjalnego	; udzielanie informacji o miejscach terapii, motywowanie do podjęcia leczenia, współpraca z Ośrodkiem Pomocy Społecznej w Zarszynie oraz Powiatowym Urzędem Pracy w Sanoku ukierunkowana na pomoc po leczeniu.		cały rok	koordynator ds. profilaktyki	---
V.	Ogółem wydatki:					8 000,00 zł

PRZEWODNICZA
Stacyja
mgr Anna Kozłowska

